

единъ злочестникъ, който да се самоубие вслѣствие една сърдечна трагедия, не по пазарски мотиви; единъ отчаянъ, който да даде смрътъ другиму — по любовъ или по умраза — не да наслѣди паритѣ му; единъ убийца съ душа съдържателна, когото Шекспиръ съ радостъ би зель за драмата си и Байронъ — за поемата си!

Кардашевъ! Отстжи! извика Холски растревоженъ.

Въ сжщий мигъ единъ празенъ пайтонъ мина край коляното на Кардашева. Той се връщаше отъ Княжево. Кардашевъ прѣдложи да се расходатъ — уморенъ душевно тоя день отъ редъ раздражителни мисли и разочарования. Холски на драго сърдце прие. Пайтонътъ се повърна къмъ Княжево.

Минувайки край паметника, Танаско стана отъ стола и поздрави съ шапка Кардашева, който му отговори съ своята, както прилича на добри познайници.

Той зарасправа на другаря си днешното си посѣщение тука, сценитѣ и разговоритѣ.

Отвждъ бариерата, духна доста силенъ вѣтръ отъ къмъ Владайското гърло. Такива ненадѣйни вѣтрища сж обикновенно по тоя друмъ. Нѣколко вихрушки, въ видъ на вити прашни, високи стълпове, се задавахъ по шосето и идяхъ на срѣща, сподирени отъ други подобни великани. Това накара другаритѣ да влѣзатъ въ шосето, което се отбива отъ княжевското и отива за Александровската болница.

— До повърна ли? — попита возачътъ, когато подиръ малко вихрушкитѣ отминахъ, като поставихъ една прашна стѣна мѣжду тѣхъ и паметника, който се изгуби.

— Ние ще имаме нови прахове, защото вѣтрътъ се усили — карай по-добръ напрѣдъ.

Возачътъ плюсна конетѣ съ бича си и пайтона продължи по новата посока, между два реда млади акации.